

Finanslovsforslag dog i nogen Maade faar Indtryk af, at der fra Regeringens Side holdes et vaagent Dje med de forskellige Virksomheder i Befolkningen, synes det mig, naar jeg betragter disse 8,300 Kr., at den ikke rigtig har Dje for det Arbejde, der gøres paa vore Børnehjem for at opdrage de forsømte og hjemløse Børn. Da „ude af Dje, ude af Sind“, siger man. Naar man betragter disse stadigt tilbagevendende 8,300 Kr., der altid i Anmærkningerne ledsages med den lakoniske Bemærkning, „Som forrige Aar“, og naar man ved, at det næppe en Gang rigtig undersøges, hvilken Udstrækning denne Samsundssopgave har, og hvormeget Trang der er til disse Penge paa de Steder, hvor de gaa hen, saa ser det ud, som om Regeringen og Folketinget maa have studt den Sag fra sig og ikke mere har Dje for Opgaven. Men dette Indtryk maatte nødvendig forplante sig fra denne Sal, thi det vilde virke meget nedslaaende paa de Mænd og Kvinder, der ere blevne graa i Børnehjemmenes Tjeneste. Netop fordi denne Gerning er lille, netop fordi den er ringe og fattig, og i Forhold til den store, travle Samsundshusholdning er tilbagetruffen inden for Hjemmets Vægge, netop derfor trænger den til Opmærksomhed og Støtte. Men der hviler en ganske besynderlig Døs over Folketinget i Forhold til denne Sag. Seg maa tilstaa, at jeg aldeles ikke forstaa, hvorledes det hænger sammen dermed; men det kommer maasse af, at jeg i det hele er for ungt et Medlem af dette Ting. Hvis man vil tale med adskillige ældre Medlemmer om denne Sag, saa se de dybsindigt og aandsfraværende hen for sig, og efter en Stunds Betænkning, tale de noget om Misligheder, der ere begaaede paa dette eller hint Børnehjem, og om Rhygter, der nævnes den Dag i Dag om dette eller hint Børnehjem. Men kan da virkelig den Omstændighed, at der i denne Gerning ligesom i al anden menneskelig Gerning har vist sig Strøbeligheder, fritage os for at række en hjælpende Haand og yde vor Støtte? Maa den Omstændighed, at der dannes sig Rhygter om enkelte Børnehjem, og at der vises sig Misligheder, ikke netop bestyrke os i den Overbevisning, at denne Gerning trænger til at foregaa i fuldt Daglys, og at her trænges der til et kærligt Dje? Seg haaber ikke, at jeg støder andre ærede Medlemmers Kold-sindighed ved at bruge dette Udtryk. Nej, den Omstændighed burde værtimod være en Spore for Folketinget og for Regeringen til at tage sig af denne Opgaves Løsning. Der blev, om jeg huster ret, den 2den Juni 1893 af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedsat en Kommission til at overveje

Statens Tilhyn med Børneopdragelsen. I denne Kommissions Betænkning af Februar 1895 finder man et rigt Materiale til at bedømme hele denne Sags betydelige Omfang, og det skal, hvis man gaar denne Betænkning igennem, vise sig, at her ligger en større Opgave, end man i Grunden tænker sig, her gøres et betydeligere Arbejde end man paa Forhaand er tilbøjelig til at tro. Mindretallet i denne Kommission, nemlig de Herrer Budde, Carøe, Christensen og Møller anbefalede i det hele et virksomt Tilhyn og en virksom Støtte af alle disse Børnehjem. De gøre Rede for, at de Børnehjem, som der kan være Tale om at støtte, d. v. s. de almindelige Børnehjem og ikke de særlige Opdragelsesanstalter for vanartede Børn, udgøre for Tiden 35. Paa disse 35 Børnehjem var der den 1ste Januar 1894 anbragt 475 Dreng og 437 Piger, altsaa i alt 912 Børn, medens der var Plads til 1013 Børn. Af de anbragte Børn vare 339 anbragte af det offentlige og 563 af private. 502 vare udgaaede fra uheldige Hjem eller uheldige Plejehjem, medens 410 vare at betragte som almindelige hjemløse Børn. Naar man gaar Børnehjemmenes Opgivelser efter, viser det sig, at omtrent Halvdelen af disse Børn ikke vare normale; de led af en eller anden Svaghed, enten vare de vanartede, eller indskrænkede, eller de led af en særlig Sygdom. Grænsen for den Sum, som Kommissionen mener er nødvendig for at støtte disse Børnehjem, angives til 40 Gange 900 Kr., altsaa 36,000 Kr. Det er ingen stor Sum i Forhold til Statens Indtægter og Udgifter; paa Statens Budget er det en saa særdeles lille Sum, at det aldrig var værd at tage saa nøje, om den skulde medgaa til dette Formaal. Hvis man vil trække den Sum paa 8,300 Kr., som for Tiden anvendes til Børnehjemmene, fra, saa man altsaa en forøget Udgift omtrent saa stor som den Bevilling, der paa Finansloven findes til Aftenkoler og Fortsættelseskoler. Men tænk dog, hvor ganske anderledes fint, dybt og inderligt Spørgsmaalet om hjemløse Børns Opdragelse griber ind i hele Samsundssystemet end Spørgsmaalet om, hvorvidt den konfirmerede Ungdom tilegner sig et større eller mindre Maal af reale Kundskaber og Færdigheder! I Anmærkningerne til Finansloven for indværende Finansaar, altsaa til Finanslovsforslaget i Fjor, fandtes der fra Kultusministeriet en Medegørelse om de Overvejelser, som fandt Sted i Ministeriet med Hensyn til, hvorledes man skulde gaa frem for at iværksætte disse Understøttelser og dette Tilhyn. Men i Aar finde vi atter Bevillingsforslaget ledsaget af